

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 27. Orani-. Christus tristitiâ absorptus recurrens ad orationem, docet nos illam mœroris & tristitiæ esse remedium, quo sibi Dauid & Iob subsidio fuerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

Ine. 12. D. Amb. declaratur hoc domestica similitudine. Laborat gravioribus oppressus malis principes ultrafrustis cui humores corrupti periculum indicant: vt autem omnes expellantur, potio requiritur medica robustior, quam pro habito maturo consilio cubitulat medicis in tamen diem illi praescripserunt. Pridie illius digni occupatus princeps in sumendum apozematibus preparatus, semper de purgatione sua miscer colloquio & milles silam videtur desiderare, atque manibus habens hauriendam ipse postulat illam, virget & iustit suam perpendeat in illa salutem: verum dum illi maturo tempore defertur epotanda, manus extendit vasculum arreputans, & ecce coloquintidis, dragei, rebarbati nider, aliorumque ingredientium amatorium, & naseam provocantium occurrit, ex quo stomachus provocatur, natura commouetur, tantumq; hotirote & manuca faltidit, ut brachium retrahatur, scel absondat, illi corpus alteretur, intima eius viscera inmoveantur, capilli deniq; allungere videantur, atque heu medici doctores an aliud inveniunt impossibile est remedium: hanc manu mitram purgationem, nunquid tu ille qui cam effigitaribus tu illi que rumpere agis serches dilationem? Sic est, potio etiud folium odor adeo p; grauis est natura, ut velim nolim me subducam, & attendam num modus aliquis luperne illas euidandi.

VI. O princeps illusterrime primogenite æternitatis Christi dicitur. Princeps hic infirmatur non propria quidem infirmitate, sed quia nostras aliuscum tolerandas. *Languores nostros ipso solvi*, &c. Heu quot malis affligerunt, non suis sed nostris: equidem posuit Domine ut in magnitudinem omnium nostrum, idque tam grauitate et merito dicat eum Davide. *Repleta est malis anima mea*. Hec omnia expellenda sunt purgatione mortis sua, quam præhabito consilio medicus ille celestis. Pater sors æternos illi præscripti haerentiam. *Negationem peccatorum facies*. Ve autem infirmitas illa malaque tanta erat, opus fuit purgatione fortissima & amarissima. Placuit principi huic ut talis illi decerneretur, & ipse prefatus fuit æterno illi conciliorum, in quo decreta fuit, illamque ab instanti sue conceptionis invisceribus Virginis purissima, sive martyris acceptauit. Triginta tribus annis apozemata sumpsit, quia fuisse dicimus penas, ieiunia, vigiliae, labores, & persecutions, quae omnia toto illo tempore perperius est. Valde mane & tempestive copit illa haurie, cum vix patet fugere de buenis Herodis leuantam, a quo ad necem queget.

VII. tantum præstat sanandi medicinam, famam alia qualibet, & hac translat, nec ego illam lumenpro. *Transfeti à me calicula*.

§. 27. Orati. Christus tristitia ab corpore reuulsus ad orationem, docet nos illam memoris & tristitia esse remedium, quæ scindit uid & lob subfido fuerunt.

Hebr. 13. **H**anc Christus orationem mirandis pefceat circumstantis, quales nostre conuictebant instructioni: quando problem habemus omnia ad nostrum dirigebat & remedium & correctionem, & optimè quadrat hic D. Augustinus de regulâ. *Sic se exhibuit prestatorem*, ut membra suâ se nostrum esse Doctorum. In omnibus nobis fuit in magisteriis, atq; in omnibus virtutum actibus nos fuit in le ipso Doctor iustitius qualiter illos extreemamus: suadebat autem ratio ut singulare nos erudit in actibus orationis: vt enim eleganter dixit D. Chrysostomus medicina est efficaciss. p. Cœma, que ve suum fortiori effectum, & excellens sarcinam est. *Scire modus illam applicandi*. Ed

icit circumstantis, quas nostris con-
nientib[us] instructionib[us] quando pudem hab-
emus ad nos[us] d[omi]nus d[omi]nabit & remediu[m] & ero-
ditione, & optime quadra hic D. Augustinus d[omi]n[us] regula. Si se exhibuit precatore, ut munus[us] tradi-
tur nostrum esse Doctorem. In omnibus nobis fuit in su-
mam agiliter atq[ue] in omnibus virtutum actibus non su-
mam in ipso Doctor instruxit qualiter illas exer-
camus: suadebat autem ratio ut singulariter nos
rudiret in actibus orationis: ut enim elegan-
ter dixit D. Chrysostomus medicina est efficacitas. Et
nam, que ut solum fortiori effectum, nec
curiam ut secunda modus illam applicandi. Ed

la illa nisi medicamentum, sed si nosciamus quomodo
glo. 7. si sibi eum medicamentum, validitatem ex ea
Domi. non expamus. Docet nos supremus ille magister
Iust. hijs medicine applicatione: primò in ea quod
mouit cum enim timore mortis angeretur horribilium propinquorum, & mortali fractus esset an-
Im. 1. golia; ad orationem confrigit, documentum
I. nobis infames quod postmodum nobis pra-
Quo. sepe apollo eius D. Iacobus. Tristitia qui-
tum non enim aliud datur remedium lenem-
menta. da cordis angustia efficacius, quam seruens ad
Deum oratio. O quam admirabile tuis omni-
bus agulis tristitia sequit remedium! Ante me-
lacholias opprime dolor ex valerudia dese-
ctu. et, ex mortis filii vel variis immatura, vel
facilius inopia, vel tibi cor constringat ca-
lamitas & annis sollicitudines? Audi reme-
diu. dianus qui in volvitur ore. Quid est ora-
to. Non est grata tantum euolueret rotari sic ve-
tute ipsam intelligas, solaque lingua pronun-
ciat Pater noster & Ave Maria, sed princi-
piter cor tuum in celum. Deinde nostrum ele-
ctu. eleuius nensis in Deum. *Oratio ista*
Quod in remedio ponende tristitia & me-
lancholiam congruum sit secedere in hortum di-
uersu. cumentum arboreum, vel omnigenis inter-
tan. arboreis, vel monachum ascendere sublimi-
tum. reconditum, vel arundinum lucis, vel tauri-
monialium, vel arundinum lucis, vel tauri-
concessis, vbi tam præclaras videntur orna-
menta, tam clavis gratias vuleus: quanto ti-
bi fatus erit ad orationem secedere cogitatum
tum in illum ecclie montem elevando, per illum
Dei horum & ecclie paradisum obambulare,
Sanctorum considerare gloriam, celsitudinem,
pulchritudinem, & curiosum maiestatem; Apo-
stoli illos videre Sanctorum, qui toto vir-
tute tempore mille laboribus & adversitatibus
circumstincti extrema inopes vixerunt pauperitate,
quim pectora nonn sedes beati possident: occu-
posi. conicte in martyres illos invictissimos, ad-
versus quos tota luxuria inferni mundique futio-
ne potius, qui vitam suam duxerunt & termina-
vunt in carcerebus, vinculis, eradiculis, igni-
bus & aqua, tibique modo obierant. Nenam
opus ad faginum refluisse. Animo revulvere
multiplex Monachorum chorum, quibus hac
puma & vita era sollicitudo, quia carnem
hunc conteretur & mortificarent: & quibus
eum illa felicitas, quia gravior premebat il-
los adversitas: scimus omnes te nunc adho-
bitum. *Eps. de la Nuzza, Tom. IV.*

tantur. Sie currit ut comprehendat. Mentiun: Cap. 2.
aciem degere in tam multos infirmos pueros, &
tot senio languentes quos aetas videbatur lon-
gior consumpsisse qui celesti fortitudine Rego-
vicerunt potentissimos, quorum animus in ma-
xime mollescit exultabat adversitatibus: tam in-
numeratas tenerasque puellas intueri, quibus nul-
lum era choroeari festum incundius, quam dum
tormentis examinabantur acerbioribus, eo vide-
bantur alacriores: ex quibus vox illa prodit ad
certamen te provocans, quam de se refert D.
Augustinus. Tu non potes quod illi & illa: An
vero illi & illa in temporibus possunt, ac non in
Domino Deo suo, &c.

Hoc egregiè vobis est remedio magnus ille
orator David: de se is reflectat quod die qua-
dam prægrandi torqueretur melancholia & tri-
stitia ita profunda, ut aliud non posset quam
lacrymari. Ratio huius erat infidelium arro-
gancia, & non ferenda contra Deum eructare
blasphemias: hoc etenim si quid aliud, Sanctos
costruit & abigit. *Fuerunt miseri lacrymae Ps 41.8.*
mea panes die ac nocte, dum dicitur mihi questi-
die, vbi est Deus tuus? Perpetuas erant contra
Deum Israel infidelium blasphemias, impro-
perabam etenim Deum Israel sicut esse &
etenim, quem nec videbant, nec ipseappa-
rebat, unde nec aliquid poterat ad populi sui
protectorem praestare defensionem. Torquebant haec
Dei seruos amarissimum pessimum regem Eze-
ziechiam coniuria que toto audiente populo
sacrilegus euonemebat Rabbes expolens popu-
lum Hebreorum. Non tribuat vobis fiduciam 4 Reg. 18.
Ezechias super Dominum dicens: arvensi liberabis 30. C.
nos Domini, &c. Hæc audiens Rex Sæculis Isai. 33.18
misit seid vestimenta sua, cibicum assumpit,
totumque se dedit lacrymus & singulibus.
Hic erat ille dolor qui Propheta angebat ne
tanta patienter ferrent contumelias: unde sic in-
dignatus fremeat Propheta Ioc. *Quare dicunt Ioc. 2.27.*
in populis: vbi est Deus eorum? Nam leviori tristitia
languescunt Michas cito ratem arguens
Iudeam sic ait. *Inimica mea dicit, vbi est Deus Mich. 7.19.*
ta? His omnibus hoc acerbissimum texit Da-
uid. Sic ut tanquam inde tristitia gratiareretur quae
vitam illi adimeret, & lacrimis conueneret,
memoria repetens illa verba sibi in faciem ob-
iecta & auditu mollescissima: Hoc insinuat ad-
iungens. *Hac recordatus sum, & effudi in me*
animam meam. Legit D. August., *hac meditatus*
sum, Symmachus verit. Hac agitans animo Hæc Ps 41.10.
ad eo molesta & fatidiosa meditatus, effudi in
in animam meam.

A 2

Difficilia

69. Difficilia sunt verba hæc, porro ex opinions
D. Basili & D. Hieron. David illis pœnam in-
dicat acerbissimam; & tristitiam quæ cor suum
gravabat profundissimam. Unde nonnulli dicunt
quod indicare voluerit: anima mea in me con-
sumpta est eam per oculos effundendos sumptu-
metaphorâ sublimioris quod vi caloris in le-
confundi herbas & flores per tubum illos effun-
lando. Illa phrasa dixit Anna mater Samuelis
Reg. 1.
1. Davidis
verbâ de
glazatur,
animâ sua patetetur inde deliquum, ipse vero in
se viribus destitueretur exprimitur. Hæc formula
loquendi vobis est Job patientem & misericordiam
adsculcum, dum pœnas suas expendit amarilli-
zod 30.16 mas. Nonne aufero in membris maretis anima
mea, & posident me dies afflictionis. Legunt Se-
pulchrum. In me membris ejundatur anima mea-
q.d. vita mibi finitur, & in me ipsi euilem de-
fedium exterior. Idem David: confitit: vita
(inquit) mihi consumitur & priores vires ener-
vatur. Quid igitur Propheta sumptuisti reme-
diuum? Orationem. Transibo in locum tabernaculi
admirabilis usque ad domum Dei: In vaco exulta-
zione & confessione, sonus epulantis. In Hebreo
legimus præsentium imperiū: Transibam,
Transibam faciebam mirabilem, prætepredic-
bam, cunctaque terrena postponens cogitatio-
nem meam super eos in tabernaculo, sedemq; mihi
suebam in domo Dei & tabernaculo illo admi-
rabilis. Si interoris mei & tristitia remedium his
visum extenderem, ad me tristitia levamen in-
tellexit, mei aciem alium exulte illa
considerando palatia, in quibus nihil nisi gau-
dium alicatas, lumen, canos, laudes, conti-
nia, voluptes: nec aliud audiret sonus quam
letæ communantium.

Soler Spiritus S. exponere summa acutum la-
ttice genialis symbolo cōuiuit tuis epulentur &
Ff. 67.4. exultent, &c. Si nosler interpreta ut Forerius illa
verbâ Ita: Conducem erit vobis: sicut non San-
ctissima Sollemnitatis & laetiarioris: explicit
enim latitudine cordisq; gaudium, quo Iudei ipsa
necesse agni Paschalis festiis cantis epulabantur.
Oculos meos levavi ad secundum illud glo-
riæ tabernaculum (olcedit illud postmodum Deus
D. Ioanni: Ecce tabernaculum Desirum hominibus
& habebitis eum) et vi nullus tristitia locutus
nullum datus moratori tēpus, nulla torquer pœ-

na, nullæ fluant lacryme, nihil est, quod lucum,
quod dolorem, quod viliam inferas afflictionem.
Hæc contemplatus animæ meæ locutus sum: uni-
ma, quid te contristant varij molestiorum tem-
pore? Quid tibi referit quisquisque in easna
tibi defecit? Cras haec omnia mœcoris occasio-
nes, expirabunt: non enim ea te creavit Deus in-
tentio, ut sedem hic figas prospeream, hinc dñe
cedes frustis potius patientem, quam spes tibi
frustrabit. Quare respice anima mea, & que
concurrit mei: Spera in Deo, &c.

Heu quoties hoc tibi contingit, ut ignomi-
niam expendens ab alio tibi illatum, & contum-
liam qua te proximus iubilans, iudicium
opum, aut alieium tibi charissime, vel valenti-
nis, te nimis affligas. Hæc animo revulsa
tristitia gravatis mortali ut tibi vita terminari
videatur: huic aptum à D. Iacobō remedium al-
signatur Orazio. Tristitaur qui in vobis ore. Co-
gitarum tuum mentemque cum Davide sursum
asse, cunctaque terrena transgrederet, omni-
potentia, arque ad Dei domum dulcissime admini-
strante transflua tabernaculum, & sanctos illos in-
tuere gloriosos, perpende quod siue tu, imo plu-
ra quam tu, & nimis de causa coleris, quoniam
quæ tandem siue eorum acceptem adhesio-
nem, & modo gaudente arque in eternum gloria
gaudebat auxiliis. Recessit illos ingrediens ca-
lestes, tibique persuade Deum ibi prædestinatus
qui totum gubernat mundum, ut tecum possit ex-
cedere nec arbitrio foliū in terram sine eis aut
dispositione aut permissione: & quæcumque ubi
gratia pronounit: congruum, sicut celorum ro-
rum purgatorium, vel ut tibi sperantes occi-
quatenus illa cognoscas, vel ad non exigui mœ-
ritorum taorum incrementum. Transgredere &
vanos illos omittit dictus Transibam. Ut quid
me talis excepti iniurias? Quid agam terram
inops? Quomodo fatigis impotens, vivam alacri-
tatem? Qualiter vox viduus degam, eras enim hæc
domus meæ moderatrix? Quid fructus solatio mo-
riente mibi filio, hic namque erat omne miseri-
solatiolum.

Hoc fuit erat remedium quo Job laboret?
Suo foliū est alia incoleribiles, quibus præ-
omiuem modum exercebatur; etenim amissis &
direpatis opibus, domo subversa, prole contusa,
filiiisque mortuis, pœnam & tormentorum
vallatus exercitu hoc sumpsit tibi remedium.
Tunc foreris Job & scidit vestimenta sua, & in
se capite territus in terram adorans & dñe.
Iudicat ergo Iesus sicut de vetero maris met. xc. Di-
minus dedit, Dominus ablluit, sicut Dominus pâ-
rebat.

tuula fidum illis nomen Domini benedictum. Hoc omnes credo perpendas actiones: viti namque sunt, quem Deus singulari confilio tibi statuit in exemplum. Ut poteris dare super exemplum patrem. Primum surexit Iob iniunctam ostendens calamitatem animique robe insuperabile, quem non tantum poterunt prostertere calamitates: sed agri demebrunt ille quibus peccatoris in di-
lato perierunt: quinimodo illis superior velut ar-
ea supererant: sic enim adiungit Spiritus S. de
Gos 5,17 illa die citius mentionem. Multiplicata sunt aque,
et diversae aream in foiblito: Sanctos etiam non denegunt adversitatem, sed porci spiritu ca-
rum solumque sursum atollunt, ut alias di-
zimus.

I. Mo. Sarcisit (ait D. Greg.) ut offenderet se mini-
me vicum edere calamitatibus nec vulnus vi-
jentes faciunt milites, auferre, sed frumenta.
III. opere, proe ducenti et centum. Sedere
idem quod quisce est, affigere decessit. Quicquid
Iob ex parte suae disfudit vestimenta, ut Origines in-
genitum respectaverit: quia mors erat Syris et veterari-
tur. hoc in arena defecuntur, primo vettes suas di-
cebat, postea lactentur, quod indicate videtur Apostolus: Om-
nis dicit, ou qui in agno contundit ab omnibus se absolvit.
Huc subterbit D. Natus dicens. Non nisi nudos
ad fidem lex carnemad deuas. Ex quo regn-
D. Greg. iam hanc elicit D. Greg. Qui ad fidei agnosce ve-
stimenta, non lactent contra maligni Spiritus summa:
tum, non autem molegi Spiritus proprii in hac man-
do papient. Unde ergo ei, nudus luctari debemus:
nam si quicumquis quam cum audeat luceretur, ei-
atis ad terram deuas, quia habes unde tenet ar-
mum ad certamen contra diabolum properat,
vixionis a officiis ne succumbas.

IV. Hoc vi congruum dictum approbo, sed etiam opinor hac corporis actione significari a Spiritu
suis sanctis mentis actionem, quod scilicet in al-
ium se exultent, oculos dirigentes in Deum quod
idem est ut si dicamus: oratione se dedit, & con-
fita ex eo quod egit: nam sono caput errans in
terram adorauit. O præclarat orationem! ð
quoniam tristus et vlos est hoc medie & remedio!
Quod est capitulio sibi condere capitul? Omitta-
mus quod in superficie proponitur, & dicimus
aliqui, grauem eius indicari trifiliam sicut etiam
oponunt fusile vestrum supuram: eccliam capi-
tus condere crines extremam præferat cala-
mitatem, vnde præcidebant illos principis, de
quo gallus S. Scriptura. Orig. luctus in ligium
hoc fecisse lob alacritatis eo modo, quo gene-
tois equis exultans tympana tubaque bellicas
elangentes intelligens. Confirmat autem hoc ex-

eo quod refertur de Iosephi dum enim à vincen-
tis absolvitur atque carceribus educitur regi
Pharaonem praesentandus & primatam regni eius
dignitate confecuturus, illi prius crines ablin-
duntur. *Edicatum de carcera Ioseph se condonavit, ac Gen. 41,14*
vole musa abulerunt ei. Sanctis etiam tanto
maioris est occasio gaudii: quantum Deus crudio-
ribus illos subiicit aduersitatibus, & magni be-
neficij loco ac nomine de Iacob dicitur. *Certa-
men forte dedit illi ut vincere.*

Potò D. Greg. altius erunt mysterium. *Quid Li 2 Mo?*

per capillæ nisi deficiunt animi cogitationes acci... 2. 38.

pumus. *Quid per caput nisi id quod principali v...*

nus cuiusque actione est, mens ipsa signatur? In

hoc quod egit Iob in capite corporis, attende

quid fecerit in capite animæ. O quales enati sūt

capilli, quando tubatus accurrit Pastor infusa

denuostrans. Dominus mihi, inuctis copiis irruerunt

Sabazi & Palloribus interfectis alacrum, bo-
vum, armata diripiuerunt: & quando hunc in-

secutus est alius haec meæla nuntians: heu Do-

mine mihi, Chaldei camelos deprudare sunt co-

tumque custodes intercreverunt: & quando vix

ille verba compleverat, aliud ingreditur deplo-
rando. Domine mihi, turbo vehementis tuum eactit

palazium, & primi filios filiisque tuas sub

ruina contritos lepluit. Quam stolidæ cogita-

tionis eius mouet turbata discursus i. Quæ sagittæ

cor illud acutæ perfoderunt? Quam variis ra-
tiomibus obnubebat illi, facinus Chaldeorum,

& non ferenda nequitia Sabæorum? Qgomodo

graves illi monte angustias virco temporis mo-

mento videre domum suam funditus eueram,

motu quoque filios i. Quid agis vit Sanctissime?

Tondeantur illi capilli terrenatum rationum, &

cogitationum, quibus anima supra modum af-

figitur & melita piaforatur: evigatur autem

surlum in Deum (hoc enim est orare) Dei que

considererat magnitudinem, quod Dominus sit

supremus, postique de cœsauris omnibus pro

libera sua disponere volunrate, cuius etiam iu-
dictia abyssus multa, que sola debeant adora-

tione considerari. Hoc est: *Corruens in terram*

adorauit, corpore cadens in terram, animam

exilis in celum, ingressus caberi, celum illud

potenter Dei proutus admirabile: unde ado-

rans illud ait: Nudus egressus sum, &c. Domi-

nus adest, Dominus absens. Non me Deus in

mundo collocauit in eo permansurum, nec vo-

lui me terrena hinc ut bona magnificare: nam

idcirco nudum me introduxit, nudiq; de

mundo rediit in sepulchrum: Eius sunt omnia

quod disponit, hoc est quod fieri conuenit:

Si tollat, sollece pectet: etenim Dominus est absolvitus, omnibusque dominatur. Hoc Sanctis omnibus est in tribulatione refugium, oratio scilicet, & elevatio mentis in Deum.

S. 28. *Mul i Sancti & Santa laboribus & macti pustulantes ad orationem pro remedio recurrerunt, quam compositam nobis tradiderunt.*

D. Einde est oratio tristitia & angustie remedium, quan nobis adversitates inferunt, quibus cingimur & quas pati-

I. mus frequentissimas: quod si (inequit D. Chry-

sto). I dum tibi molestum aliquid & graue con-

tigit, zedes accedas amici iisque cu illo cou-

cludas ita colloctus: Domine mi adsum me re-

cuse recrueius: etenim dolore confumor: &

cu illo residens varia miseres colloquia, narran-

do quacunque premū aduersa, lugubrem ver-

boem narrans hulciam: quamvis enim nul-

lum tibi sit remedium allatus, illo tamen à

molestia recrueis. Quanto magis hoc vti te

oportet remedio, recurrendo ad Deum: ipse

namque amicus est integritatis fidei qui nu-

quam & numquam deficit: ipse pater qui rui so-

lius elementius miseretur, quam omnes patres

suis filiis benigni miserentur. Sibomin qui (ita

CARTYS. D. Chryso, loquuntur virtute predicio, non porrum

inde fructum percipit, quoniam boni fructus n-

on possit eis cum Deo colloquium fuerit? Quia quid arbi-

tratis orationem esse nisi quoddam cum Deo

colloquium? *Oratio cum colloquium est cum Deo.*

Ita nos docuit David, *Inueniam sit ei eloquium*

meum. Si solamini tibi force colloqui tuamque

communicare calamitatem cum D. Petro Apo-

stolo, vel D. Paulino, vel D. Francisco, vel D. Do-

niziano, quid exi ipsa cum Deo fermocinatio,

tafque illi particulariter referre poscas & affi-

ctiones, non quod ipse illas ignoret, sed vt per

hoc tibi cor allevietur, & sperate possis reme-

dium ab eo qui tibi illud in securitate potest im-

pertiri. Hoc erat Davidis exercitium. *Effundo in*

confitesta ciui orationem meam, & tribulationem

meam ante ipsum pronuncio? in defensione ea

spiritum meum, & in cognoscenda finitas meas.

Sunt aliquando tales, que me impugnant adver-

sitate ut mihi vitam admant, virefque succi-

dant, vt in me quidquam non sit quo possim re-

spirare lapalque vires reflautare: legit D. Hie-

ronym. *Cum anxius fueris in me spiritus meus,*

pos ago, recurro ad orationem, me cum Deo.

Pf. 141.4

concluendo, velut cum amico fidelissimo, & patre piissimo, cui cunctas singillatas metas expojo calamites. *Tribulationem meam ante ipsum pre-*

monio. An ergo illas ipse non noxit? Noui tri-

que: potro peccus alleluia ut paenitentia mitigatur

illam Deum communicando, & velut amico in-

termittente veroque patri representando. Si his fe-

reddas, in ipso omne tuum esse remedium,

quoniam fidem animo ad illi recurre ope-

ter, anima tua monstrando fidem, ea

cōditia doloribus ut vmbra illius se recipiat

mulier fidelis legitimatum suum consentit mat-

rum illius obseruatrix legis, quam primum

Deus prescripsit mulieri. *Ad virum tuum,* Ga-

uerius tua: de quibus alias egimus.

Vocavit Psalmita David orationem, respi-

cationem & Spiritus attractionem. *Os meum ap-*

ri, & astraxi spirum. Transfer D. Hiero-

nymus. Os meum aperi, & refrigeria: etenim

beatum remedium efficacissimum est, ne cor calo-

re nimis suffocetur: quo coagularur os spe-

ire & respirare, arque per hoc acuta arrabiat

puriorum, quo refrigeretur: ita nullum est po-

tentius quando timore, calamitate, & angustia

comprimitur & pene praefatu, quoniam aperi-

os oratione, quā celeste refrigerant arta-

tur, illi Spiritus inquin, qui vivificat & voca-

tur à Christo consolator: Modum longe-

perpende. *Os meum aperi,* quod non quoniam

significat orationem, sed matutinam & feridianam

hunc dum Apostolus rogauit, vt pro te inter-

cederent, quatenus illi Deus suum comuni-

cari Spiritum ad Evangelij aperio eis pia-

tionem. *Vt datur mihi firma in aperiante:* huius

est illi sincerè efficaciter, & magnū fiducia in-

clum in auditoribus operandi. *Hoc modo in-*

clusus orat, de quo testatur Salomon. *Aperi in fa-*

sum in oratione. Et hoc modo David orat,

talique oratione celeste attributus ubi spir-

itum: Astraxi spirum, quo cor libe-

ratatur: etenim si taliter oraveris, indubitate

illum atrabis, cumque Deus tibi communica-

bit. Ita ipse dixerat, & quando commendauit

orationem ut remedium omnibus necessitatibus

viuentale nobis afferat: quid aperiendo os no-

strum & rogando, pater suus eccliesi optimum

nobis Spiritum suum indulgeret. *Dabit spiritum suum*

bonum potentibus. s.

Huc remedio manum adiecit magna illa Patriarcha Iacob, quando metu tremulos ex eo. Qua-

dito nuncio, quod frater suus Elas, qui nec non

illi ferox intemperie, quadrangulis stipatis mi-

litibus acceleraret, totus corde confusus ad lata-

locum /

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN